prouocaſti. Et q̇d plus ꝑ ſingulis cogita
cōibus. locucōibus. actiōibus v̇tuoſis ſpe
ciale et etnā laudē ſuſcipies. Et id qḋ
tibi in te defuerit illa celeſtis dīna btoꝝ
ſocietas mutua caritate adīplebit qꝛ
vnꝰq̄ſq; hēbit ibi ī ꝓximo qḋ ſibi defi
cit ī meito. O aīa hec cogita hec mēte
ꝑtracta. cū tibi pie vincēti īferunt adu
ſa. Ad hec mēte euola. cū fremit corpꝰ.
cū fremit mūdꝰ cū inſidiat dyabolus.
ad hec r̉currere. hys mētē delinire qꝛ id
qḋ in p̄nti eſt momētaneū et leue t̉
bulacōis nr̄e ī ſublimitate eternū glỏe
pondꝰ in nob̄ opat. Sed qꝛ v̉uera ſolū
eſt veꝝ gaudiū qḋ nō de c̉atura ſ; de
creatore ↄcipit cui oīs compata aliū
de iocūditas meror eſt. cuiꝰ ſuauitas
dolor eſt. Et poſt̉mo ōe qḋ delcari
p̄t moleſtū eſt ſcdm Bernhdū. Igit̉
cōſulo q̄ iā ꝑ p̄miſſa ex̉citata diſpoī
ta et īuitata ad tuū autorē te ↄ v̉tas
et q̄ntū gaudiū ab eo illi btī ſpūs re
cipiāt diligēter ↄſideas et aduītas qꝛ
omne gaudiū t̉ꝑpoſitū h̉ eſt accītale.